

ομοιοπαθία, με πληρώματα άγνωστα και αξιωματικούς της περιπέτειας, ξεκίνησαν μίλια δρόμους ως την Αποστάτη Αμεσλή, πληνώντας προς βέβαια καταστροφή, μόνο και μόνο για να σώσουν το γόητρό τους, την τιμή τους. Και σε μία στιγμή όταν ο συγγραφέας έβαζε να μιλά τον ίδιο το Ρώσο ναύαρχο Ροζενστένκο, την ψυχή αυτής της πολίμαχης, της γενναίας ναυτικής επιχειρήσεως, είδα τον κυβερνήτη να δακρύζει.

Σαναθημήθηκα την πεθαιμένη κι όταν την νύχτα κλεισθηκα στην καμπίνα μου για να κοιμηθώ, είπα στον εαυτό μου, χωρίς να το πω ποτέ σε κανέναν άλλον, σαν κάτι ιερό που κρύβει κανείς με προσοχή στα βάθρα της ψυχής του, είπα μέσα μου, πως αυτός ο άνθρωπος θα γίνει για μένα μεγάλος, θα είναι ο ναύαρχος που θα οδηγήσει τον Έλληικό στόλο στη Νάη.

Δεν πέρασαν πολλά χρόνια, και στά νησιά του Αιγαίου αντίλαλοις για μένα το κανόνι. Σ' ένα άρ' αυτά τα νησιά ήμουν κι εγώ με το άρμα της κατοχής. Η νησιώτικες και οι νησιώτες, οι πιο γέροι δηλαδή, γιατί οι άλλοι ήταν στρατιώτες στον έθρο, μέσα στις εκκλησίες, με τους δεσποτάδες μαζί και τους παπάδες γονατωτοί, έκαναν δέηση για τη νίκη του Έλληνικού στόλου. Άλλως απέλπισα!

Πανε ή νίκες του στρατού, πάει κι' η Θεσσαλονίκη! Και στά νησιά γενική σφαγή! Όλοι θα περνούσαμε άρ' το μαγαζί του έθρου. Εγώ ήμουν ήρωας. Όχι πως είχα ψήχραμος και παλληκάρι, να γιατί είχα περικήσει στο άρμα του Παύλου Κουντουριώτη, γιατί βέβαια είναι παρικό να είσαι πάλι πάλι ατάκα πρόκειται. Από πάνω μας φτυχίστε κάποια ψυχή και μας παράσχετε.

Όταν όλα τελειώσαν καλά εγώ φηδύσα κάποιο όνομα ήταν το όνομα της γυναίκας έ νεύνης, που όταν ακόμα ήσαν παιδιά, με χάζιζε και μου έλεγε πως φάγετε να βρή βέβαια για να κινή τον άντρα της μεγάλου. Μά αυτή δεν ήταν πειρά μαζί μας, για να δη τα όνειρά της ζωντανεύει.

**ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τό ΙΒ' μέρος.**

**ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ**

**ΤΟ ΤΡΟΠΑΙΟ**

Ο περιφημος Ιταλός φιλόλογος και ελληνιστής Φιλέφος, ο οποίος υπήρξε μαθητής του σοφού Ιωάννου Χρυσολογού και πήρε γυναίκα την πινεύμορφη θυγατέρα του Θεοδώρου, ήρθε κάποτε σε διάσταση εξ αιτίας της παραγωγής μιας ελληνικής λέξεως με τον Έλληνα φιλόλογο Τιμόθεο, δεινόν κι' αυτόν περί τα γραμματικά.

Οι δύο φιλόλογοι, βλέποντας ύστερ' από μεγάλη και πεισματώδη συζήτηση, ότι δεν κατέληξαν σε κοινή συμφωνία, αποράσισαν να καταφύγουν για τη λύση της διαφοράς των στην κρίση ενός τρίτου. Έτοχημάτισαν μάλιστα, ότι σε περίπτωση που θα έκανε ο Φιλέφος, να πληρώσει έναντι τάλαντα στον Τιμόθεο. Άν δε έκανε ο Τιμόθεος, να κόψει και να δώσει στον αντίπαλό του τη γενειάδα του!..

Ο κριτής, στον οποίο κατέφυγαν, αφού συμβουλευτήκε διάφορα παλιά λεξικά και άλλα βιβλία, απέφρανή ύστερ' του Φιλέφου, ο οποίος έπαι βγήκε νικητής και άπαιτησε την εκπλήρωση της συμφωνίας των έξι μέρους του νικημένου.

Ο άτυχής Τιμόθεος έκτεσε, έλαψε, πρόσφερε χρήματα για να μην πάθι το φεδύλι που τον περιμενε, αλλά ο αντίπαλός του στάθηκε ανένδοτος... Ένωσισε με κάθε τρόπο να πάθι τη γενειάδα του Τιμόθεου. Κι' όταν τέλος την πήρε, την κόρρασε στη διδασκαλική του έδρα σαν περίλυπο πρόσωπο!

**ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ**

**ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ**

Από τα ποιητικά μονίδια της γυναίκας ή πέρθονα κι' από τα έρωτα τό φεδύλι.

Αμπερό  
Τρία πράγματα άγάπησα υπερβολικά, χωρίς να υπερέσω όμως να τα έζηγώσω: τη ζωγραφική, τη μουσική και τις γυναίκες.

Φο ν τ ε ν έ λ λ



**ΑΠΟ ΤΟ ΕΝΔΟΣΘΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ**

**ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ**

Ο τιμωρημένος αξιωματικός. Πώς έκανε ένα πρώτης τάξεως ταξιδάκι άναφυχης. Όπου εμφανίζεται το «Μετρητιό». Ο αδελφός του ναύαρχου θέλει να παρακολουθήσει τη ναυμαχία. «Υπάγε εις τό νεσοκομείον!...». Τα τουρκικά πειραμικά πού δεν κάνουν για... ναυμαχίες. Στην Κρήτη. Κανεβάρε και Κουντουριώτης, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ο ναύαρχος Κουντουριώτης διακρινόταν πάντα για τον ύππερμακό του ζήλο και την αυστηρότητά του, που ούδέποτε υπήρξε άδιστη.

Κάποτε θέλησε να τιμωρήσει για κάποιο παράπτωμα έναν κατώτερο αξιωματικό, και ή τιμωρία που τού επέβαλε ήταν πολύ πρωτότυπη. Τον υποχρέωσε δηλαδή επί δυο βδομάδες να βρισκείται διαρκώς εν πλώ στα στενά των Δαρδανελίων.

Και επειδή τα πλοία που περιτολούσαν εκεί άλλαζαν κάθε τόσο, ο τιμωρημένος αξιωματικός αναγκαζόταν να επιβιβάζεται κάθε φορά στα νεσοκομεία πολεμικά για να συνεχίσει την ποινή του.

Μετά μία βδομάδα ο πονετικός ναύαρχος τού χάρισε την ύπόλοιτη τιμωρία κι' ο τιμωρημένος αξιωματικός βγήκε μάλλον κερδοσμένος άρ' αυτή την ύπόθεση, αφού έκοψε κατ' αυτόν τον τρόπο ένα άρ' τα όραματέρα ταξείδια άναφυχης.

\*\*\*

Στις 23 Φεβρουαρίου, όταν τó «Μετρητιό» βγήκε άρ' τα στενά μαζί με μερικά άνταγοτρίλλια, ο ναύαρχος παρέλαβε τόν «Αδέρωφ» και μερικά άλλα πλοία κι' έπεισε προς συνάντησή τους. Σε μία στιγμή ή σάλληγγες σημαναν πολεμική έγχεση και οι αξιωματικοί κι' οι καίτες της ναυαρχίδος μας έτρεξαν να καταλάβουν τις θέσεις των.

Μέσα στον «Αδέρωφ» έπιχε να βρισκείται την ήμερα αυτή και ο αδελφός του ναύαρχου Ιωάννης Κουντουριώτης. Ματά τó κάλπικα λογόν, ο Ιωάν. Κουντουριώτης παρακάλεσε τόν ναύαρχο να τού επιτρέψει να παρακολουθήσει τη ναυμαχία.

— Έσύ, είτε τότε ο Παύλος Κουντουριώτης στον αδελφό του, με πάς κάτω τόν νεσοκομείο, που εινε φορακαμένο και βρισκείται σε άσφάλεια. Άφισε έμάς τούς στρατιωτικούς έδω για να κάνουμε τη δουλειά μας...

\*\*\*

Κατά την έναρξη του Έλληνοτουρκικού πολέμου, έστειλαν από τό ύποφυγείο τόν Ναυτικόσ από ναύαρχο μια έκτησι περί τού Τουρκικού στόλου, μαζί με διάφορες φωτογραφίες τών μονάδων που τόν άποτελούσαν.

Ο ναύαρχος πήρε στα χέρια του τις φωτογραφίες, τις κύτταξε μία στιγμή κι' έπειτα τις έδωσε στον επιτελάρχη του, λέγοντας με κάποια περιφρόνηση:

— Μ' αυτά δεν γίνονται ναυμαχίες.

\*\*\*

Κατά την Κρητική Έπανόσταση τού 1896, ο Παύλος Κουντουριώτης ήταν κυβερνήτης τού «Άλφειού» και είχε διαταγή να παραμείνει μπρός στα Χανιά. Έξαφνα τού άνηγγελλον, ότι ο Ιταλός ναύαρχος Κανεβάρο, ο οποίος διακούσε τούς ήνωμένους στόλους τών Δυνάμειων, είδοκώσε διά σήματος τόν «Άλφειό» να εγκαταλείψει τή Κρητικά ύδατα.

— Τί να τού άπαντήσουμε, κύριε κυβερνήτη; ρώτησε τότε ο αξιωματικός της ύππερσίας τόν Κουντουριώτη.

— Ν' άνοιξετε τις μπακαρότες, άπάντησε ο άπράγματος κυβερνήτης τού μικροσκοπικού σκάφους, και να έτοιμάστε τή πυρομαχικά!

Η άπεληρωκή αυτή κίνηση έγινε άμέσως άντιληπτή κι' ο έξνος στόλαρχος δεν πόλημσε να επαναλάβη τήν άξίωση τού.